

متن پرسش

با سلام و عرض خسته نباشید: من با توجه به آیات «و من یتق الله یجعل له مخرجا» و همچنین «و من یتق لفتحنا ابواب السماوات و الارض» سعی کردم که تا جایی که می شود از گناهان دوری کنم و همچنین اخلاق حسنه داشته باشم و ... و حقیقتا بعضی از معاصی را به لطف خدا ترک کرده ام اما نمی دانم چرا بعد از چند سال مشکلات ما حل نشده و همچنان سخت من را از زندگی بیزار کرده است؟ مگه قرار نیست با تقوا راه خروج از مشکلات باز شود؟ واقعا تا کی باید صبر کرد؟ هرچه هم استغفار کرده و هرچه هم به زیارت اهل بیت (کربلا، مشهد، قم، شیراز، مناطق جنگی) می روم باز هم حاجات ما برآورده نشده و قصه ها تمام نمی شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: امیرالمؤمنین «علیه السلام» می فرمایند: «اسْتَغْنَأُكَ عَنِ الشَّيْءِ خَيْرٌ مِنْ اسْتَغْنَأِكَ بِهِ»؛ استغناء و بنیازی تو از یک چیز، بهتر از استغناء تو با آن چیز است، زیرا نخواستن بالاتر از داشتن است. شما چه می دانید که خداوند چه طرحی را برای برون رفت از مشکلاتتان طراحی کرده است! شاید بخواهد به جای برآوردن آرزوهایت آزادشدن از آن ها را به شما بدهد. معجزه‌ی تقوا را در نجات از امیال ساده نگیرید. موفق باشید